

РЕШЕНИЕ

№ 2555

гр. София, 16.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **6877** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на „М. Е.“, ЕИК[ЕИК], против Решение № Ж-398/17.06.2020 г. на КЕВР, с което, по жалба на [фирма], в т. I КЕВР е дала задължителни указания на жалбоподателя в 7-дневен срок от получаване на решението да уреди взимоотошенията си с [фирма] съгласно мотивите на решението, касаещи прекратения Договор за комбинирани услуги № МЕ- КА 0471/08.01.2018г., считано от 01.10.2019г., като в 7 -дневен срок от изпълнение на указанието по т. 1 следва да предостави доказателства на КЕВР за извършените действие. Решението на КЕВР се оспорва с доводи за незаконосъобразност, като постановено в противоречие с материалния закон и административнопроизводствените правила. Конкретно се твърди, че с указанието по т. I от решението КЕВР незаконосъобразно е приел, че сключеният договор между страните е за срок от 6 месеца. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява и представлява.

Ответната страна - КЕВР, се представлява от юрисконсулт Б., която в позиция по същество и в представено становище поддържа неоснователност на жалбата. Счита оспореното решение за правилно и законосъобразно. Претендира се юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност а адвокатското възнаграждение.

Административен съд - София - град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, установи следното:

С оспореното по делото Решение № Ж-398/17.06.2020 г. на КЕВР /, на основание чл. 22, ал. 1 т.2 вр., ал. 5 и, ал. 7 от Закона за енергетиката (ЗЕ) и чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, КЕВР е дала следните задължителни указания на [фирма] - по т. I - в седем дневен срок от получаване на решението да уреди взаимоотношенията си с [фирма] съгласно мотивите на решението, касаещи прекратения Договор за комбинирани услуги № МЕ-КА 0471/08.01.2018г., считано от 01.10.2019г., като в 7 -дневен срок от изпълнение на указанието по т. 1 следва да предостави доказателства на КЕВР за извършените действия

КЕВР е била сезирана с жалба от [фирма] , с която се възразява срещу невъзможността за смяна на досегашния доставчик на ел. енергия с нов такъв, предвид направеното възражение от доставчика „М. Е.“. Установено и не се спори, че между жалбоподателя и доставчика на ел. енергия е сключен договор за комбинирани услуги. Спорен е въпросът за какъв срок следва да се счита за сключен процесния договор – за 12 месеца /така, както е заложено в бланката на договора/ или за 6 месеца /така, както е отбелязано върху него/. С отметка от страна на инж. М. –търговски представител на търговеца на клона ва А. , съгласувана с управителя на същия клон Н. Р. срокът е коригирани на 6 месеца, считано от 08.10.2018г. Съгласно чл. 13 ал.3 от договора , действието му се продължава автоматично за още 6 месеца, но жалбоподателят се е възползвал от правото си едностранно да поиска прекратяване на договора с едномесечно предизвестие, изпратено на 27.08.2019г. в което е заявил, че ще счита договора за прекратен от 01.10.2019г. Жалбоподателят е поискал от КЕВР да установи на какво основание е депозирано възражение от [фирма] и обосновано ли е същото.

На 20.02.2020 г. КЕВР е изпратила жалбата на "М. енерджи" по компетентност и за мотивирано становище. Становището на доставчика на ел.енергия, ведно с документите по преписката са постъпили в КЕВР на 21.04.2020 г.

В становището си [фирма] до КЕВР е посочило, че договорът е сключен за 12 месеца, а не за 6 месеца, поради което , според доставчика, предизвестieto за прекратяване на договора не е породило правно действие и същият продължава да действа между страните.

С писмо от 20.02.2020 г. КЕВР е поискала становище от ЕР ЮГ . От ЕР ЮГ са уведомили КЕВР на 06.03.2020 г., че на 04.12.2019 г. [фирма] в качеството му на упълномощен представител на жалбоподателя е подало заявление за смяна на доставчика. Мрежовият оператор е уведомил търговските участници за предстоящата смяна, като в отговор е постъпило възражение от [фирма], поради което процедурата по смяна на доставчика е прекратена. За последното обстоятелство [фирма] е уведомено.

На 03.01.2020г. отново е стартирала същата процедура по смяна на доставчика, но поради ново възражение от „М. Е.“ ЕД процедурата е прекратена. Понастоящем

обектите на жалбоподателя се снабдат с ел. енергия от различни доставчици и няма стартирана процедура за смяна на доставчика.

Въз основа на тази фактическа обстановка, с оспореното решение КЕВР е приела, че в случая едностранно, с писмо от 27.08.2019 г. жалбоподателят е предупредил търговеца, че счита договора между тях за прекратен, считано от 01.10.2019г. и поради липсата на доказателства да са налице непогасени или просрочени задължения от страна на жалбоподателя към доставчика на ел.енергия, то съгласно чл. 102 ал.2 т.3 от ПТТЕ не е налице действаш договор между страните, а следователно и основание за подаване на мотивираните възражения от страна на [фирма].

При тези констатации от страна на КЕВР са дадени вече посочените задължителни указания на [фирма].

При така установеното от фактическа страна, съдът формира следните изводи: Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е допустима,

Решението е издадено от компетентен орган в предвидената от закона форма - взето е на закрито заседание на КЕВР в състав "Енергетика" със 6 гласа "за", от които четири са на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

Решението е в изискуемата писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за приемането му. Съдържат се в достатъчна степен мотиви, за да бъде разбрана ясно волята на регулаторния орган, както и защо е приел жалбата за неоснователна. Не се констатират съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЕ КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия и природен газ, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като съгласно, ал. 5, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона.

По делото е безспорно установено, че [фирма] упражнява дейност "търговия с електрическа енергия", която дейност подлежи на лицензиране по силата на чл. 39, ал. 1 т. 5 от ЗЕ. В тази връзка едно от основните задължения на лицензианта е да осигурява непрекъснати, сигурни и качествени доставки на електрическа енергия, в съответствие със сключените договори. Такъв договор е и Договор № МЕ-КА-0471/08.01.2018 г. / л.98-101/, сключен между [фирма] и [фирма] [населено място] с ЕИК[ЕИК], като купувач, доколкото сделката по този договор е сключена от енергийно предприятие в качеството му на търговец на електрическа енергия и има за предмет доставка на енергия. Съгласно чл. 13, ал. 1 от посочения договор договора влиза в сила от датата на подписването му и се сключва за срок от 6 месеца от датата на първата доставка като заложеното в договора условие за 12 месеца е зачертано. Тази клауза е написана саморъчно и за поправката в договора е посочено, че е извършена от инж. М. , за което същият се е подписал. В договора е налична и отметка, че е съгласувано с управителя на клона Н. Р..

Предвид факта, че упражняваната дейност от [фирма] е лицензионна и включва доставка на електрическа енергия, подадената жалба от [фирма] подлежи на

разглеждане от КЕВР, съобразно правомощията на Комисията да осъществява контрол върху лицензианта дали осигурява непрекъснати, сигурни и качествени доставки на електрическа енергия, съответствие със сключените договори. Съобразно чл. 208 от ПТЕЕ, КЕВР упражнява контрол за спазването на правилата за търговия с електрическа енергия, като съгласно чл. 206, ал. 1 от ПТЕЕ Комисията предприема ефективни възпиращи санкции срещу търговските участници, които са допуснали нарушения на тези правила, и/или уведомява други компетентни органи.

В конкретния случай спорът между страните се заключава в това за какъв срок е бил сключен договорът, респективно бил ли е действащ към момента на подаване на заявление за смяна на доставчика или не.

В хода на съдебното производство е представен договор за възлагане на управление на [фирма] Клон А. на Н. Р. Р., договор за агентски услуги с К. И. М., извлечение от ТР за закриване на клона в А.. Жалбоподателят е заявил, че лицата Р. и М. нямали правомощия да извършват корекции в договора.

Съдът намира възражението за липса на представителна власт на представителите на [фирма] за клона в [населено място] касателно промяна на клаузи в договора за ирелевантно по спора, предвид факта, че за другата страна не съществува задължение да проверява и се уверява дали и кой има право да сключи договора при променени условия. Т.е като добросъвестна страна, договорът за [фирма] е валиден и сключен при посочените в него условия, а именно за 6 месеца. От друга страна правомощието въобще да сключва договори от името на [фирма] инкорпорира в себе си и това да се извършват промени в договора, от което следва, че в случай, че това правомощие е ограничено, то би трябвало да е изрично фиксирано и предвидено в конкретен писмен документ. Тъй като такъв документ не е представен, а твърдението за липса на правомощия в тази посока е голословно, то за съда не съществува правна възможност да приеме този довод за доказан и основателен. От представените доказателства подобен извод не може да бъде изведен. Не на последно място следва да се отбележи, че дори да се приеме наличие на липса на правомощие да се поправят клаузи в договора от посочените лица, то това обстоятелство е вътрешен дружествен проблем, чието поставяне при разглеждането на казуса не може да носи негативи за другата страната по договора. Предвид изложеното съдът счита, че правилно и законосъобразно КЕВР е приела, че се касае за договор със срок на действие 6 месеца, прекратен по силата на 30-дневно писмено предизвестие за прекратяването му до доставчика на ел. енергия.

С оглед на тези си правомощия, с оспореното решение КЕВР законосъобразно е приела, че липсва изискуемото условие за наличие на „действащ договор“, поради което възражението на доставчика срещу смяната на доставчика на ел.енергия не се основава на хипотезите на чл. 102, ал. 2 т. 3 от ПТЕЕ. Липсват доказателства за наличие на просрочени задължения. С оглед гореизложеното правилно Комисията за енергийно и водно регулиране е приела, че след като договорът между страните е бил прекратен, считано от 01.10.2019 г., то съгласно чл. 102, ал. 2, т. 3 от ПТЕЕ липсва основание за подаване на мотивираните възражения от страна на жалбоподателя, а именно - наличие на просрочени задължения по действащ договор, което в случая не е налице. Във връзка с гореизложеното правилно КЕВР е приела подадената от [фирма] жалба за основателна и с оспореното решение е дала задължителни указания

на търговеца с ел. енергия [фирма] да уреди взаимоотношенията си с [фирма], касаещи прекратения от 01.10.2019 г. договор за комбинирани услуги № МЕ-КА 0471/08.01.2018 г. съгласно мотивите на акта.

По изложените съображения съдът намира, че решението, с което КЕВР е приела жалбата на [фирма] за основателна, съответства на материалния закон и същото е законосъобразно, а жалбата на [фирма] срещу това решение следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора следва да бъде уважено искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., съгласно чл. 24 от Наредба за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 159, т. 4 от АПК и чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд София - град, III-то отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] против Решение № Ж-409/17.06.2020 г. на КЕВР.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 100 (сто) лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: